

INFORMATIU CATALA

BUENOS AIRES

FEBRER 1947

NÚMERO 2

BUTLLETÍ DEL CONSELL DE LA COMUNITAT CATALANA DE LA REPUBLICA ARGENTINA

VEUS AMIGUES

Esteses al vent de l'entusiasme, les veles del nostre INFORMATIU reben l'oratge patriòtic dels catalans. Va bastar el número primer perquè aquest modest butlletí entrés al cor dels nostres compatriotes, amb l'anhel de les coses esperades; i, avui, surt aquest segon, precedit ja de nutrida correspondència, procedent dels més allunyats indrets de l'Argentina i països veïns. "Es el butlletí que mancava", ens diu un amic de Mendoza; "em porta l'alenada de la pàtria, avui emmetzinada per l'opressor", ens reporta un amic del Paraguai. I amb aquestes lletres de benvinguda i de lloança, el carinyós consell: "haurieu de fer-lo més complert"; "¿de debò podreu mantenir el to assenyat, lluny de la petita baralla partidista?"

I bé, amics, a uns i altres mercès. Sabem que aquest butlletí és esquifit, i que la idea que l'anima mereix mi-

INFORMATIU CATALA

Butlletí del Consell de la Comunitat Catalana de la República Argentina,

aspira a ésser l'òrgan de tots els nuclis catalans radicats al país i, per tant, prega a tothom (entitats i publicacions) de voler-li fer arribar les novs d'interès patriòtic general.

Aquest Butlletí és repartit gratuïtament a tothom que el demani o que se'ns indiqui. La subscripció anual, voluntària, és de CINC pesos moneda argentina.

CHACABUCO 863, Bs. AIRES

llor ropatge. Però mentre les possibilitats vénen, volem que tots els rebedors de l'INFORMATIU vegin en ell el què realment és: el llac visible d'aquesta gran abraçada que vol ser la Comunitat Catalana de la República Argentina, i el medi de relació constant d'aquesta amb les organitzacions germanes i els catalans tots. I aquest llac i aquesta abraçada, només els pot oferir allò que hauria de ser bandera comú: la faç múltiple de Catalunya; el raport de les activitats dels seus

fills esparços pel món, i el record de les ferides que dia rera l'altre rep el cos llatzerat de la Pàtria. Heus ací el nostre missatge. L'únic que tenim. No hem vingut a fer capelletes ni a destruir les existents. Posats al servei de Catalunya, només als alts interessos d'ella respondrem. Demanem a tots col·laboració, i sobretot comprensió. Que el seny tradicional ens guïi pel camí de la fraternitat catalana, camí que ens ha de dur al recobriment de Catalunya.

Catalunya a L'Interior

Impressions personals

Cada vaixell que duu de Catalunya gent amb qui parlar —parents, amics, amics dels amics—, cada vaixell que duu alenades de les nostres costes, ens duu, també, notícies de la pàtria malastruga, notícies que ens innoven del curs de la vida quotidiana, adés tranquil·la i normal, ara tota baticor i temor; de com, al cap d'anys, el franquisme no ha fet sinó dur la gent al desesper i a la convicció més absoluta que l'entronització del general Franco només ha servit perquè se'n beneficiessin les classes socials que li prestaren suport.

Tanta és la depauperació que hi ha —ens diu un català suara arribat—, que podeu ben creure que costarà anys i anys de refer tot allò que els governants actual d'Espanya han malmès i corcat. Les noves generacions han tingut com a exemple per a llur formació els exponents més negatius de tota ciutadania. La misèria ha fet que la lluita per la vida s'hagi convertit en una cadena d'audàcies o en un desfici obsessiu; la fam negra ha fet perdre els escrúpols a molta gent que es resistia a embarcar-se en la nau dels negocis bruts, a bord de la qual pot dir-se que avui en dia navega tota l'Espanya nacionalista.

Perduda tota moral, el "menfúmisme" ha fet estralls fins i tot entre la gent que ha resistit qui sap-lo; s'ha perdut la confiança en tot, i ningú no veu com els franquistes podran sortir del cercle viciós en què es debat llur impotència. La consciència republicana és generalitzada i ferma; però, ha de lluitar a m el panxacontestisme —força difós— d'aquells a qui tot canvi que pugui comportar violències i noves lluites sangonents espanta. Cal aclarir que tot

i el progrés de les conviccions republicanes, moltes figures polítiques populars durant la nostra guerra s'han desdibuixat totalment del record de la gent. I això palesa una certa desorientació.

A la nostra terra, el moviment de resistència, tot i els guanys fets en aquests darrers temps, ha topa amb moltes dificultats. Allí, com a l'exterior, la unitat total s'ha ressentit molt del fet que els interessos de partit privadegessin, en molts casos, sobre els veritablement nacionals. Per altra banda, la propaganda franquista ha cuitat a inflar i fer circular en tot moment les lluites que, a l'exterior, s'han produït i es produeixen entre els exiliats, i això ha creat una sensació de pena i de desesperació que es fa molt difícil de mesurar. Tan sols el nom de Catalunya esdevé la paraula màgica que uneix i fa renéixer l'esperança, la única senyera que arrossega gent decidida i entusiasta.

Tot i el cansament, tot i els desencisos, tothom està segur de la caiguda del "Caudillo". L'acumulació d'odis ha estat tan persistent, que només un miracle podrà evitar la sang quan aquella es produeixi. Aquesta serà la darrera gesta del franquisme: tornar allà on es forjà, després d'una llarga paràbola de crims, de bravates i de corrupció.

La premsa catalana d'ara

De premsa pròpiament catalana no n'hi ha; és a dir de premsa en català. Es parla de la propera reaparició de "La Veu de Catalunya" com es parla indefinidament de projectes de revistes en català, que topen, tot seguit, amb dificultats insuperables que fan impossible l'aparició.